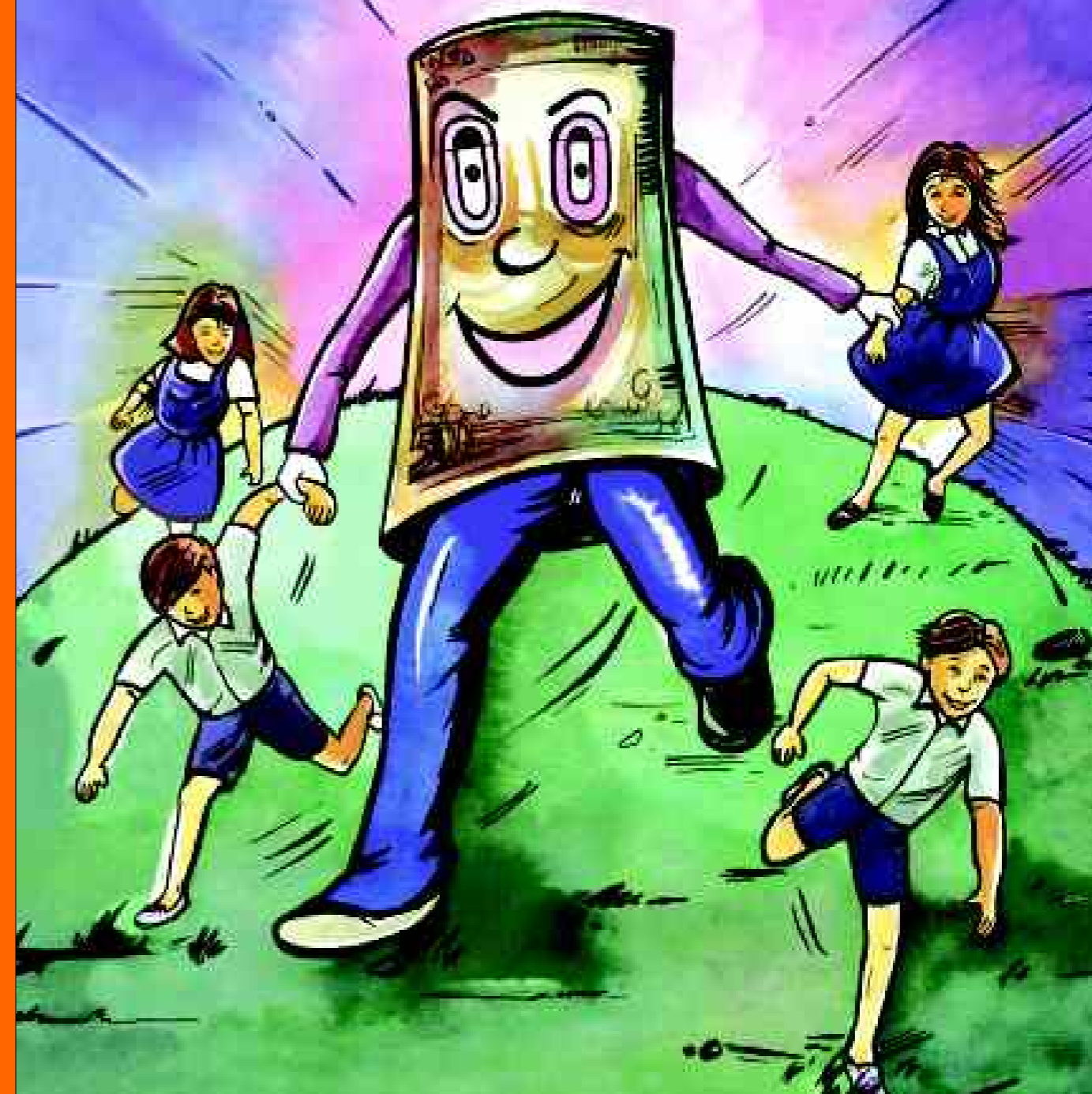

ਨਵੰਬਰ 2007

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ

ਅਤੇ ਮੁੱਦਰਾ-ਨੀਤੀ

ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ
RESERVE BANK OF INDIA

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰ

ਮੁੜ ਤੋਂ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸ੍ਰੋਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏ।

ਬੇਦਾਅਵਾ

ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਪਰਾਲਾ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਉਪਯੋਗਕਰਤਾ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਈ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਖੁਦ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ।

ਵਿੱਤੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਿਰੀਜ਼

ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ
RESERVE BANK OF INDIA
www.rbi.org.in

ਹੇ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ।
ਤੇ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿਚ ।
ਹਾਂ ਆਰ ਬੀ ਆਈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ।

ਮੁੱਦਰਾ-ਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਬੜਾ ਮਹਾਨ ਹੈ । ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤਾਂ ਆਰਬੀਆਈ ਨੂੰ ਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਗਠਨ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ । ਪਰ ਅਸਲੀਅਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ । ਆਰਬੀਆਈ ਵਿਖੇ ਮੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਸਰ ਸਮੁੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਮੀਰ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਵਪਾਰੀ ਤੱਕ । ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਹ ਅਨੇਕਾਂ ਸ਼ਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਬੜਾ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਕੰਮ ਹੈ । ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬਸ ਟਿਕ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ, ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲਓ !

ਆਰਬੀਆਈ ਬਾਰੇ !

(ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ) ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1934 ਅਧੀਨ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1935 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਕੇਂਦਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਕਲਕੱਤੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਸਥਾਈ ਰੂਪ ਨਾਲ 1937 ਵਿਚ ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲਾ ਬੈਂਕ ਸੀ, 1949 ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਬਣ ਗਿਆ ।

ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ

- ਮੁੱਦਰਾ ਨੀਤੀ
- ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਰਤਾ
- ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਉਤਾਰ-ਚੜ੍ਹਾਉ
- ਮੈਕਰੋ ਐਮਟੇ (ਕੇਮਾ)

ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਓ ਕਲਾਸ ਦੇ ਟ੍ਰਿਪ ਤੇ ਚੱਲੀਏ !

ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਘੁਮਾਇਆ ਤੇ ਉਹ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਇਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ !

ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋ!

ਹੈਲੋ !

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਮੁੱਦਰਾ ਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ।

ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ 'ਜੀਆਇਆਂ ਨੂੰ' ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਪੈਸਾ ਹੀ ਪੈਸਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੋ, ਲੈ ਲਓ ਤੇ ਜੋ ਜੀਅ ਕਰੋ ਉਸ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਦੱਸੋ, ਕਿੰਨਾ ਪੈਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ?

500 ਰੁਪਏ ! ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦਾਂਗੇ !

ਠੀਕ ਹੈ !

ਮੈਂ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਦਰਾ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਚੁਕੀ ਹਾਂ - ਕੀਮਤਾਂ ਤੇ ਨਿਰੰਤਰਣ, ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਰਤਾ।

ਸਭ ਕੁਝ ਕਿੰਨਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ। ਏਦਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਏਨਾ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਭ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ !

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਖੁਬ ਮਜ਼ਾ ਲੁੱਟਿਆ।

ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ?

ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਮਸਿਆਂ ਕੀ ਹੈ ?

ਉਹ ਨਹੀਂ ! ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ !

ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ ! ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਸਭ ਕੋਲ ਕਾਫੀ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ?

ਬੱਚੇ ਖੇਡਾਂ ਲਈ ਕਤਾਰ ਲਗਾਈ ਖੜੇ ਹਨ ।
ਰੁ. 100 ਪ੍ਰਤੀ ਖੇਡ, ਕਿੰਨੀ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਹੈ ਨਾ !

ਰੁ. 100/-

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਕਈ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਆ ਲੱਗੇ ।

ਤੇ ਜਿਵੇਂ- ਜਿਵੇਂ ਮੰਗ ਵਧੀ, ਕੀਮਤ ਵੀ ਵਧਦੀ ਗਈ...

ਰੁ. 150/-

ਰੁ. 200/-

ਰੁ. 300/-

ਕੁਝ ਤਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਖਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ।

ਪੈਸਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ?

ਹਾਂ, ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਨਸੋਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਖੇਡ ਸਕੀਏ ?

ਪਰ ਸਥਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ? ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਥਾਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਖੜੇ ਸਕੀਏ, ਫਿਰ ਹੋਰ ਕਨਸੋਲ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ ?

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ !!!

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ !!!

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ !!!

ਏਦਾਂ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੇਰਾਂ ਪੈਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ? ਭਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਪਲਬੱਧ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ?

ਤੇ ਝੱਟ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ !

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਜਾਏ ਪਰ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਮਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ । ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨਫਲੇਸ਼ਨ ਯਾਨੀ ਮੁੱਦਰਾ-ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ।

ਮੁੱਦਰਾ-ਵਿਸਤਾਰ ?

ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਭਾਅ ਵੱਧਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ । ਇਹੋ ਹੈ ਮੁੱਦਰਾ-ਵਿਸਤਾਰ । ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਲੱਕ ਤੋੜ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।

ਇਹ ਕਿਉਂ ?

ਕਿਉਂਕਿ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਵਾਜਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ । ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਰੋਜ਼-ਬਰੋਜ਼ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ?

ਬੇਸ਼ਕ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ! ਆਉ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ !

ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਹੈਡਕਵਾਰਟਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

 ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ
RESERVE BANK OF INDIA

ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ
ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ!

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਨੂੰ
ਉਪਰ ਲਿਜਾਉਂਦਾ ਹੈ...

ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਪੈਸੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ
ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖਣ
ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਪੈਸੇ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ 'ਤੇ
ਕਾਬੂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਪੈਸਾ
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਬੈਂਕਾਂ
ਵਿਚੋਂ ਵਾਧੂ ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਉਪਲਬਧ ਪੈਸੇ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ
ਪਾਉਣ ਲਈ, ਪੈਸੇ ਦੀ
ਕੀਮਤ, ਯਾਨੀ ਵਿਆਜ
ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ
ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰਦੇ (ਸਕ੍ਰੀਨ) 'ਤੇ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦਰ ਦੇ ਵਧਣ ਨਾਲ
ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪੈਸਾ ਘੱਟਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਪੈਸਾ
ਵਧੇਰੇ ਮਹਿੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੋਕ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਉਹ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲਾਈਡਰ ਤਰਤੀਬ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚੋਂ ਵਾਧੂ ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਉਸ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ
ਅੰਦਰ ਆ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ?

ਨਹੀਂ ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ! ਹੁਣ ਅਸੀਂ
ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ।

ਵਾਪਸ ਜਮਾਤ ਵਿਚ।

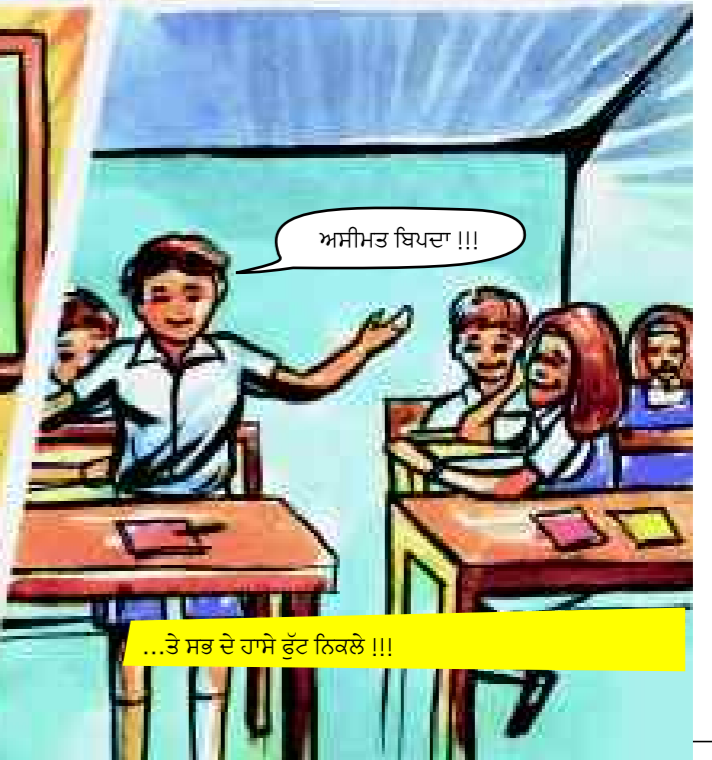
ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅਸੀਮਤ
ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਕੀ ਪਾਇਆ ?

ਅਸੀਮਤ ਬਿਪਦਾ !!!

ਹੁਣ ਸਕ੍ਰੀਨ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਵਿਡੀਓ-ਗੇਮ ਪਾਰਲਰ।
ਵਿਡੀਓ-ਗੇਮ ਕਨਸੋਲ ਲਈ ਲਾਈਨ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਟਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸੇ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿਕਟ ਕੀਮਤਾਂ ਵੀ।

ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ
ਉਛਾਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ
ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨਨ
ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤਾਂ ਤੇਜ਼ੀ
ਨਾਲ ਨਾ ਵਧਣ ਜਾਂ ਘੱਟਣ। ਤੇ ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ
ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਬਚਤ ਕਰ ਸਕਣ।

ਰੁ.100

...ਤੇ ਸਭ ਦੇ ਹਾਸੇ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲੇ !!!

ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ?

ਹਾਂ ! ਤੇ ਇਹ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰ ਇਕਸਾਰ ਤਰੱਕੀ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਰਹੇ।

ਸਹਿਜ-ਚਾਲੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ?! ਕਿਉਂ ? ਜੇ ਭਾਰਤ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਤਰੱਕੀ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ?

ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇ ਤਰੱਕੀ ਇਕਸਾਰ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਬੜੇ ਭਿਆਨਕ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਭਲਾ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ?

ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ... ?

ਉਹ ਵਾਵਰੋਲੇ ਵਾਂਗ ਹੱਥ ਨੂੰ ਘੁਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ।

ਆਓ ਪੈਰ ਧਰੋ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਕਰਤਾ-ਧਰਤਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲੈਣਾ।

ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਵਿਚ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਹੌਸਲਾਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕਰੀਏ। ਸਭ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਆਪਣਾ ਉਤਪਾਦਨ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ।

ਉਹ ਇਕ ਬਟਨ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੁੱਖੀ ਸਕ੍ਰੀਨ 'ਤੇ ਦਿਸਦੇ ਹਨ।

ਭੈਣੇ ਅਤੇ ਸੱਜਣੇ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਤਰੱਕੀ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਉਤਪਾਦਨ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਓ।

ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਏਗੀ !

ਜਿੰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਬਕਸੇ ਲੈ ਜਾਓ।

ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ/ਕਿਰਤੀ ਜਿੰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਬਕਸੇ ਉਠਾ / ਚੁਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵਧੇਰੇ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਲ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਖੁਬ ਪੈਸਾ ਹੈ ਖਰੀਦਣ ਲਈ।

ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਛੂ ਰਿਹਾ ਟਿਕਾਸ !
ਰੋਬਰਾਰ ਦੀਆਂ ਉਰੀਆਂ ਦਰਾਂ !

ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਣਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ...

ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਵਿਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਉਤਪਾਦਨ ਘੱਟਾ ਦੋਦੀਆਂ
ਹਨ ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਵਧਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹੋਰ ਘੱਟ ਵਿਕਰੀ...

... ਤਾਂ ਅਲਾਰਮ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਦੋਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਮੁੱਖ ਸਕ੍ਰੀਨ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ !

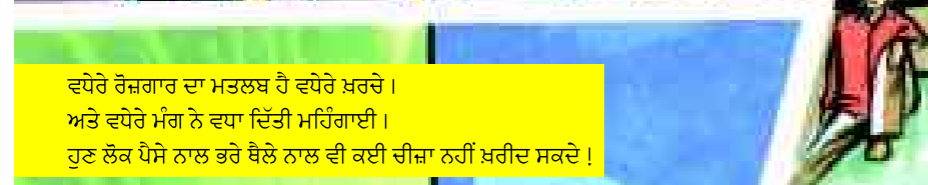
ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਹੋਰ
ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

...ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰਨ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਪੋਦਾ ਹੈ।

ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਮੰਦੀ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਮੁੜ ਉਭਰਨ ਲਈ ਇਕ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲਗੇਗਾ।

ਵਧੇਰੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਵਧੇਰੇ ਖਰਚੇ।
ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਮੰਗ ਨੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਮਹਿੰਗਾਈ।
ਹੁਣ ਲੋਕ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਬੈਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ !

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਹੋਣ ਲਗਦੀ ਹੈ... ਪਰ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਹਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਣ।

ਸਥਿਤੀ ਬਦ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ,
ਉਹ ਦੰਗੇ ਅਤੇ ਲੁੱਟ-ਮਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਤ ਬੇਕਾਬੂ ਹਨ !

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਕਾਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੋਣਾਂ ਡਿਗਦਾ ਹੈ!!!
ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ!!!

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ!!!

ਅ...ਅ... ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ।

ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਏਨੀ ਜਲਦੀ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵਕਤ ਲਗੇਗਾ।
ਪਰ ਏਨੇ ਵਿਚ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਏਗਾ... ਸੁਕਰ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ!!!

ਆਓ ਅਸੀਂ ਮੁੜ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਚਲੀਏ, ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ!

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਵਿਖੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਪਏ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ!

ਸਾਡੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਬਖੂਬੀ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝਾਵਾਂਗੀ, ਵਿੱਤੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਥੰਮ੍ਹ ਬਾਰੇ-ਯਾਨੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਰਤਾ। (ਅਧਿਆਪਿਕਾ ਫਿਰ ਯਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪੱਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।)

ਪਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਸਰੋਕਾਰ? ਮੈਂ ਸੋਚਦਾਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਾਹੁਲ, ਟੀਨਾ ਅਤੇ ਅਰੁਨ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਫਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਹਨ ਤੇ ਕੋਲ ਭਰਪੂਰ ਪੈਸਾ ਵੀ ਹੈ!

ਇਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਭਾਰਾ ਹੈ। ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਹਨੂੰ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਹੀ ਰੱਖ ਦੇਵਾਂ।

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ?

ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਿਕਨਿਕ ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ?

ਇਸ ਲਈ ਟੀਨਾ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਏਨੇ ਵਿਚ, ਰਾਹੁਲ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਇਕ ਖੂਬਸੂਰਤ ਮੋਪਡ ਤੇ।

ਹੁੰ... ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿਕਨਿਕ ਤੇ ਜਾਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪਿਕਨਿਕ 'ਤੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਦਿਓ।

ਹਾਂ ਬਿਲਕੁਲ! ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹੋਵੋ।

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ।

ਉਹ ਮੋਪਡ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੈਸਾ ਕੁਝ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਮੋਪਡ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੋਪਡ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਂ ਇਹ ਲਉ ! ਵਿਆਜ ਸਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਵਾਪਸ ਕਰੋ।

ਬੈਂਕ ਮੈਨੇਜਰ ਟੀਨਾ ਦਾ ਪੈਸਾ ਰਾਹੁਲ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ...

ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਬਾਅਦ...

ਵਾਹ ! ਸੋਹਣਾ ਮੋਪਡ ਹੈ ਰਾਹੁਲ !

ਹਾਂ ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਕ ਖ਼ਰੀਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ !

ਇਸ ਲਈ ਟੀਨਾ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਕਢਾਉਣ ਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪੈਸਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ...

ਟੀਨਾ ਉਦਾਸ ਹੈ !

...ਅਤੇ ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਤੇ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ...

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦੀ ਬਚਤ ਇਸ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੀ ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ !

ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਿਵੇਂ ਦਿਵਾਵਾਂਗਾ ?

ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਚਤ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਅਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ ?

ਬੈਂਕ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੇ।

ਟੀਨਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬੇਮਦਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਲੋਕ ਪੈਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਆਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੌਸਲੇ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਇਥੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖਾਂ ? ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਵਾ ਹੀ ਲਵਾਂ !

ਏਨੇ ਵਿਚ

ਵਾਹ ! ਲਾਜਵਾਬ ਹੈ ਇਹ ਮੋਪਡ !!

ਆਹ ਅਰੁਨ ! ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਇਕ ਖ਼ਰੀਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਰੁਨ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਮੋਪਡ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਮੋੜੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਅਤੇ ਐਸੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ!

ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦਾ ਬੜਾ ਸਖ਼ਤ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੁਝ ਵੀ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕੋ?

ਬਿਲਕੁਲ, ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ!

ਅਰੁਨ ਬੜਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਇਆ।

ਤੇ ਉਹ ਐਸਾ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਪੁੱਤਰੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗਾ?

ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਖਰੀਦਾਂਗਾ?

ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਇਕ ਬਟਨ 'ਕੈਪਿਟਲ' ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਬੈਂਕਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਹਲਚਲ ਵਿਚ ਰਾਹੁਲ, ਟੀਨਾ ਅਤੇ ਅਰੁਨ ਇਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਸਿਰਫ ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ਹੀ ਉਪਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ!!!

ਫਿਰ ਉਹ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਕੁਝ ਕਰੋ..... ਜੋਖਮਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ... ... ਵਿਵੇਕਪੂਰਨ ਮਾਪਦੰਡ..... ਮੁਲ ਧਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ... ... ਬੇਕਾਰ ਹੋਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਉਗ੍ਰਾਹਣਾ.....

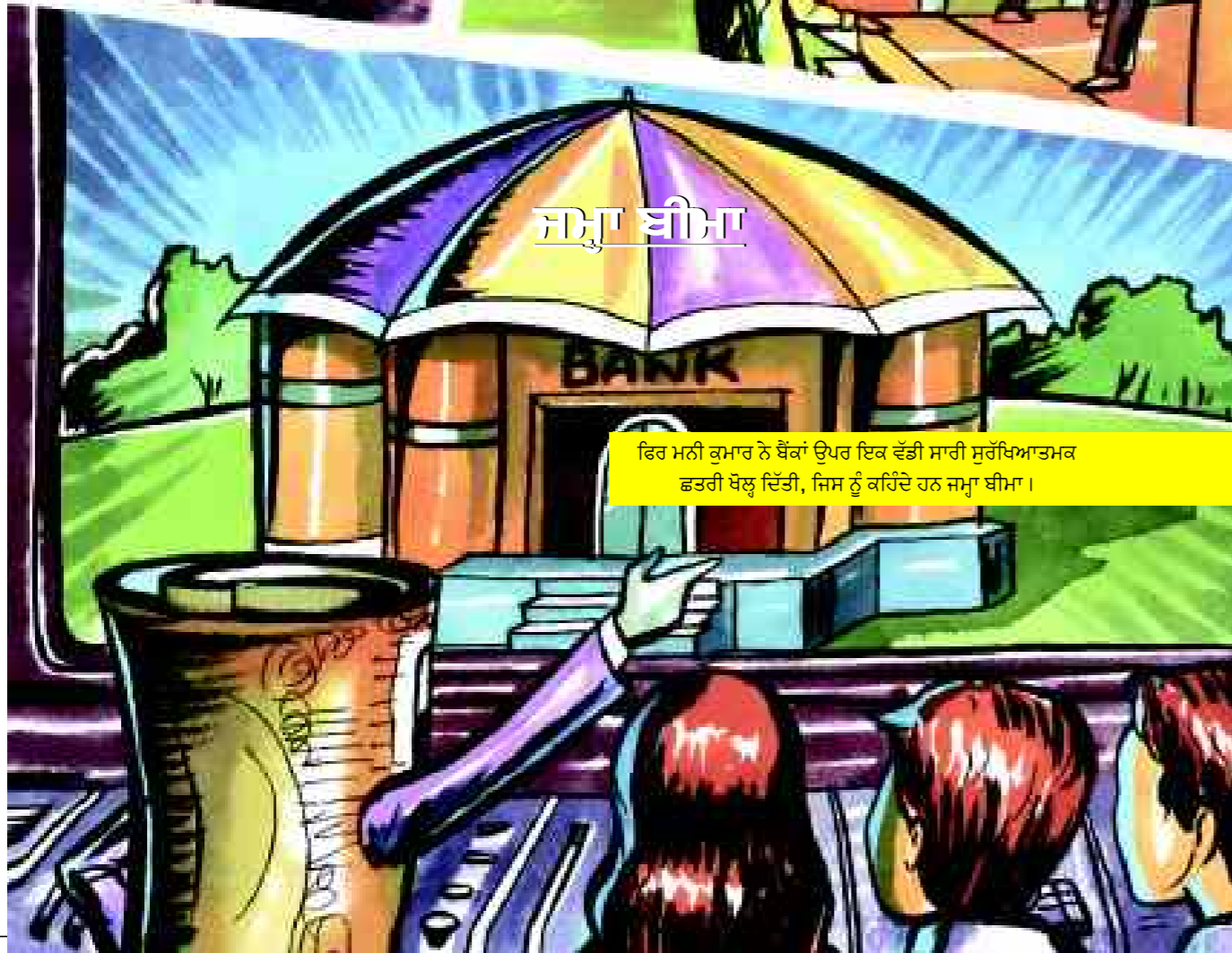
ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਹਾਮੀ ਭਰੀ।

ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ, ਬੈਂਕ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਗਏ।

ਗਾਹਕ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲੱਗੇ। ਕੁਝ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ। ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਕਢਾਉਣ।

ਜਮ੍ਹਾਂ ਬੀਮਾ

ਫਿਰ ਮਨੀ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਬੈਂਕਾਂ ਉਪਰ ਇਕ ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਛਤਰੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਬੀਮਾ।

ਆਖਰਕਾਰ, ਸਭ ਕੁਝ ਆਮ ਹੋ ਗਿਆ।

ਵੇਖੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੈਂਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਗੇ। ਤੇ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਕੋਲ ਏਨਾ ਪੈਸਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏਗਾ ਕਿ ਮਾਲ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਰਥ-ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ, ਕਿਵੇਂ ਵਿਕਾਸ ਕਰੇਗੀ? ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ।

ਹਾਂ, ਸਮਝ ਗਏ ਅਸੀਂ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿ ਬੈਂਕ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੈਸਾ ਲੈ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਪੈਸਾ ਮੋੜ ਦੇਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਕਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ। ਇਹੋ ਤਾਂ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਰਤਾ।

ਵਾਹ! ਤਾਂ... ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਕੀ?